ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 Ὀκτωβρίου 1919 Πρόβατα μάστυρος Αν. ἡλ. ὡρ. 6 λ. 16 Δύσ. 5 λ. 32

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 923 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Οἱ φίλοι καὶ σύμμαχοι Ἰταλοὶ ἀναβιβνοῦσι τὴν ἀληθείᾳ ἀνθικονόμητοι. Ἐννοῶ τὴν κατηγορίαν ἐκείνην τὰ ν Ἰταλῶν τὴν ὑπεράγαν ἐξημμένην, τοὺς θεμοσαίμους ἐκείνους Ἰταλοὺς καὶ τοὺς στενοκεφάλους πατριώτας, οἱ ὁποῖοι ταυτίσουν ὑπερύψηλα τὰς πτέρυγας τῆς μεγαλομανίας των, οὐδὲν θετοντες ὅριον εἰς τὰς πολιτικὰς των φιλοδοξίας καὶ ὁποῖοι τὰ θέλουν ὅλα ἰδικά των καὶ τὰ ζυγὰ καὶ τὰ μονο, καὶ ὅσα δὲν τοῖς ἀνήκουσιν· οἱ ὁποῖοι ἀσεβοῦσι προς τὰς παιδαδοσεις τῆς χώρας των, λυδοπαιοντες καὶ καταρραπούνιες· αὐτοὶ, οἱ ὁποῖοι θετικοποιοῦσιν ἐπισεχοῦς μερικὰ πράγματα, πρὶ βλέποντες εἰς καθημερινὰς ἡτέσεις μεγαλομανίας ἐπὶ τῆς δημοσίας Ἰταλικῆς γνώμης καὶ διαστρεβλοῦντες τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, οἷον λ.χ. ὅ,τι τὰ πράγματα αὐτὰ σήμερον ἐδῶ καὶ οὐ μὲν ἐκεῖ, ἔγειναν *Ἰταλικὰ πλέον* ὅτι ἀπὸ τοῦδε εἶναι *κεκτημένα ἀγαθὰ τῶν*, καὶ *κατ' ἀκολουθίαν ὑπάγονται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἰταλικῶν συμφερόντων!*

Τοῦτου; τοὺς Ἰταλοὺς, τοῦτους τοὺς ἀπογόνους τοῦ Νικολὰ Μακιαβέλη, ἔχω τὸν νὰ εἰς ὅσα σήμερον γράφω. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἐδῶ, ὡς ἴδουν τεραστόμενα τὰ ἄνεμα τῶν, ἀνεμίζουν τὸν, κλῆρῃ ἢ σκληρὰ πραγματικότης, ἀπεβάλλουσι, παντὰ χαλινὸν πολιτικῆς εὐπρεπείας, ὀγαναικτοῦσι, φωνάζουν, ἀπειλοῦσι, γίνονται φθονεροὶ, καὶ λέγουσιν ὅτι «εν ἐπ' ἀκρόμαν δίκῃ γλῶτταν. Καὶ ἐπιδεῖρόμενοι κοτοβοῦσιν ὅτι ἀδικεῖται τάχα, ὅτι ζημιοῦται ἡ κυβένη Ἰταλία, ἡ ἡ ρόνεν Italia!

Ἐξαιρῶ τὸν Ἰταλικὸν λαὸν εἰς ὅσα οἱ ἀνωτέρω ἐνεργοῦσι καὶ πράττουσιν· ἀρέσκομαι νὰ τὸν θεωρῶ μᾶλλον νηφάλιον καὶ σωφρονοῦντα ἢ ὑπερφίαλον, εἶον προσπαθοῦσι νὰ τὸν κατοπτεύσωσιν ἢ νὰ τὸν παρασταίσωσιν οἱ ποιηνεται τοῦ.

Καὶ προχωρῶ περαιτέρω.

Πανθωμολογεῖται ὅτι ὁ λήξας ἀπαίσιος πόλεμος, ὁ τὸν κόσμον σύμπαντα ἀνοταράμας, καὶ ἀναστατώσας, ἦτο πόλεμος ἀπελευθερωτικὸ, καὶ τὴν ἀρετὴν ταύτην φέρουτες τὰ εἰς αὐτὸν ἐκ περιτροπῆς ἀπευθυνόμενα σύμμαχα κράτη, ἠγωνίζοντο, τοῦτο μὲν ἵνα ἐνιοῦν νὰ ἀπεμφυρήσωσιν ἐλευθερίαν καὶ ἀσφάλειαν, τοῦτο δὲ καὶ νὰ ἀπελευθερώσωσι συνάμα καὶ πάντα λαὸν, ὅστις, ὑπὸ ἀτέρμονον ἔσβεσε ζυγὸν δουλείας. Εἰς τὰ σύμμαχα δὲ ταῦτα κράτη κατελέγετο καὶ ἡ Ἰταλία.

Καὶ τοιούτοι, ὑποδούλοι λαοὶ; πλὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς; εἶχον πάντες οἱ κεῖνοι Σύμμαχοί τοῦ, Ἀσιατοὺς καὶ τοὺς, Ἀφρικανοὺς ἐπὶ παραδείγματος οἱ Γαλλοὶ, τοὺς Τριδεντίους καὶ Ἰστρίους, οἱ Ἰταλοὶ, τοὺς Βοσνίους καὶ τοὺς, Ἐρζεγοβινίους, οἱ Σέρβοι, τοὺς Τζαυσμάβνους καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Βανάτου οἱ Ρωμοῦνοι, καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τοὺς Βυζαντιοκλείωτας, τοὺς ἀπολοιποὺς ἐκ τῶν Μακεδόνων, τοὺς, Θεσσαλοὺς, τοὺς, Μικρασιάτες, τοὺς, Δωδεκανησίους, καὶ τοὺς, Κυπρίους, Σχεδὸν τὸν ἡμίσυν Ἑλληνισμὸν, τοῦ ἐιέρου ἡμισεος ὄντος ἤδη ἀπηλευθερωμένου.

Ἡ θεία Πρόνοια ηὐδόλησε νὰ ἐπιστέψῃ ἡ νίκη τα συμμαχικὰ ὅπλα. Ὁ θρίαμβος τοῦ δικαίου κατὰ τῆς βίας ἔλυσε ἀπὸ ὑ ὀβεροῦ Ἐφ' ἅπτου τὸν κόσμον. Ἡ ἀνθρωποτης ἐοῦζετο, ἡ ἀνθρωπότης ἀνεσυρίζετο.

Ἔμελλον λοιπὸν κατὰ ταῦτα νὰ συμπαγωσιν εἰς ἀνεξάρτητα κράτη ὑπόδουλοι λαοὶ, καὶ ἄλλοι, ὦ; ὁ πολύτλας καὶ πολύαθλος ἑλληνισμὸς νὰ συσσωματωθῶσι μὲ τὰ ὁμαίμονα ἐλεύθερα κράτη, μετὰ τῆς μητρὸς πατρίδος ἑκαστος τοῦτων.

Ἡ τοιαύτη τοῦ πολέμου οἰσία ἦ βάσις ἐπρωξένησεν ἀταυιαχοῦ ἄρρητον γηθοσύνην. Ἰσία ἀπεῖγρανταις ὑπῆλθεν ἡ χαρὰ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, οὐτινες ἐπὶ αἰῶνας ἐσιυνοπαθήσαμεν φρικωδέστατα· ἐμάρμεν ὑποκειμενικῶς τε καὶ ἀντικειμενικῶ ὡς. Καὶ τῆς ἀντικειμενικῆς ἡμῶν χαιᾶς; οὐδὲ τὴν πολυθρύλητον αὐτὴν πόλιν τοῦ Φι ὕμε ἀπελείσομεν, μόνον ὅ.ότι παρισάιεται Ἰταλίζουσα, καιτοι γ ωσὼν ἐξ ἄλλου τυγχίνει ὅτι ἡ πόλις αὕτη εἶναι Δαλματεινὴ, καὶ ὅ.ι ἡ Δαλμαία δὲν εἶναι Ἰταλία.

Ἀλλ' ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐθνοτήτων μετὰ τὴν Ἰταλικὴν ἑνότητα οὐ ἐ ἡ δονε φαίνεται, θυμῷ τοῖς ὑπερφιάλοις τῶν Ἰταλῶν. Κατὰ τοῦτους ἐπιτυχόντας ἀπὸ τοῦ ποθουμένου, ὁ πόλεμος ἔτρεπε τα εἰ ἐκ κατακτητικός. Ἐξ ἑνὸς ἔπρεπε καὶ ἡ ὑπόδουλος μὲν Ἰταλία, ἡ Italia irridenta, νὰ ἀπελευθερωθῇ, ἀλλὰ ἐξ ἀλλου καὶ νὰ προσιεθῶσιν ἀκόμη εἰς τὸ σέμμα τοῦ εἴλου τῆς Σαβοΐας καὶ λοιμὴ τὸ παράπαν Ἰταλία. Καὶ ὑπῆρχον ἤδη πρὸς τοῦτο ἱδόφη ἐλευδαντα τὰς ἐπωφαλμιστικὰς αὐτῶν ὀ ἔξεις.

Καὶ ἰδοὺ λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀντιτιθέμενοι, ὠλιδεῖται μάλιστα, εἰς τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν διεκδικήσεις ἀπὰ τε τὴν Κῦρώάτην καὶ τὴν Ἀσίαν καὶ παρεμβαλλόμενοι δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἀνὰ μέσον τοῦ δρόμου ἡμῶν. Διότι ἀφ' ἑαυτοῦ 35 ἑκατομμυρίων εἶναι ἐν πολλοῖς εὐ.ωστότερος λαοῦ ἢ 10 ἑκατομμυρίων; ἴσως; ἀφοῦ ἀπέναντι ἰσχυροτέρων ἢ καὶ ἴσων συνετὴ δείκνυται σωφροσύνη.

Ἤθελα νὰ ἠ.εύρω τί θὰ ἔλεγον οἱ τοιοῦτοι ἐκ τῶν Ἰταλῶν, ἐὰν ἄλλος τις λαὸς, τοῦ ἰταλικοῦ ἰσ ὐ σεω, ἀπαρεσξε νὰ πιεμεβάλῃ μυλοσομμαία ὦ, πρὸς τὴν τύχην τῆς... Τεργέστης ἢ ἐπὶ παραδείγματος;

Ἀκόμη πρὶν ἢ ἡμεῖς; συμμαχικῇ διαγνώμῃ ἀποβῶμεν εἰς τὴν Σμύρτην, ἰδοὺ οἱ Ἰταλοὶ εὐοῦ, εὐθὺς ἀναφαίνονται εἰς τὴν Ἀττάλειαν καὶ εἰς τὰ Ἄδανα, πόλεις τόσον ἰταλικὰς ὅσον κοὶ τὸ συυλτανάτον τοῦ Ὀσμὴν, εἰς τὴν Ἀτταλειαν, λέγω, εἰ, τὰ νεάτα τῆ, ὁτοια; ἐτοξεὶιδύμεν συχνὰ μὲ τὰ ψεμωνὰ ἀραβία» κατὰ τὸ λαϊὸν ἄσμα τῶν πιδικῶν μας χρόνων. Ἐ-εῖθεν δὲ πιοσαταβαίνοντες κατὰ τὰ βόμεια καὶ κατὰ τὰ ἐσπέρια ἔρθασαν μέχρι Νέας Ἐφέσου καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν κοιλάδα τοῦ Μιάνδρου, ἐρωτιτροποῦντες πρὸς τὸ Ἀιδίνιον, τὸ ὁ ἐγοντο, ὦ. ὀρέγοντο καὶ τὴ; Σμύρνης.

Ἀφοῦ μιὰ φορὰ ἐὲν τὰ κατοφέραμε νὰ ποδὰ ὠσωμεν εἰς τὴν Σμύρνη, διευθύντο ιεθλιμένοι, τεθλιμμένοι καὶ ποδαζόωσμὲν που ἐντὸς τοῦ περιμοχήτου νομοῦ τοῦ Ἀϊδνιου! Διότι αἱ ἀναγκαι ἡμῶν πολλοὶ καὶ λοὐυποκιλαι· θέλεμεν τὸ ἕνο, θέλεμεν τὸ Ἄλλ, ἡ θέλουμε σὺ ὄλα! Non è vero? Αὕτη ἡ διανοητικότη, τῶν ὀνλόγοι πρὸ, ταύτην οἱ ἐνεργειαὶ ιω.

Ἀτυχῶς ὦ; πρὸς αὐτοὺ, εὐτυχῶ; ὦ; πρὸς ἡ.ᾶ, ὁ λογαριασμὸς τοῦ ξενοδόχου ἦτο ἄλλο;. Πῶ.ἄν τινα ὁ ξενοδόχος ὑ.ὸς τεῖ. ἐπρόπεινε μὲ ἰδοχίμον τρόπον νὰ ἀδειάσωσιν τὴ γοντὶ. Καὶ θὰ πλατυνθῇ πιστεύω, ἀόμη περισσότερον ἡ γονία αὐτὴ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπρόσκλητοι ἔσεσαν τὸν πόδα.

Καὶ ἡμεῖ. μὲν πανταχοῦ τῶν ἐθνικῶν μας, διεκδικήσεων ἀπὸ χιλιετηρίδων τρέ,ομε ἀπαραχάματους, τιτλους; ἀστῶν; κεφγονομία.. Εὐρισκόμεθα ἐντὸς τοῦ εἴδους μας, ὃν κρατεῖ ὁ ἄμμος κατακτημῆ. Ἀπαντοῦ ἡ ἑλληνικὴ τῆς χώρας μεμεριωμένη καὶ σήμερον, καὶ ἐκ παλαιοῦ καὶ ἀρχαιοτέρου ἀιόμη, καὶ ὑπὸ ἐμψύχων καὶ ὑπὸ ἀψύχων, καὶ ἐν τοῖ; πόλισι καὶ ἐν τῇ ὑπαιθρῳ χώρᾳ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ χθονα, ἐμψυχῆ, καὶ ἄεδηλος εὐσα καὶ ἀφυχῆ.

Καὶ καὶ' αὐτοὺ; τὲ τοὺ; Γερμανοὺ, τοὺ; προχθεσινοὺ, τῶν Ἰταλῶν συμμάχου, μαρτυρᾶ ἡ ιστα μεμολῃπιεοῦ, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, «ἡ *Μικρὰ Ἀσία προξενεῖ πολλαπλῆς τὴν ἐνότωσιν ἑλληνικῆς χώρας* καὶ ἡ Σμύρνη, ἡ πραγματικὴ τῆς πρωτεύουσα, εἶναι *μία ἐντελῶς ἑλληνικὴ πόλις*».

Καὶ ἐξακολουθοῦν οἱ αὐτοὶ Γερμανοὶ λέγοντες:

«*Τὸ μέγα τῶν Ἑλλήνων πλῆθος συνανεῖ τὴ εἰς τὰ ὀυτικὰ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἐπὶ τῶν νήσων πρὸ τῆς παραλίας καὶ εἰς τὴν παραλίαν αὐτὴν ἀπέναντι τῆς Ρόδου, Σάμου, Χίου, Λέσβου* (καὶ ιωσωσι.ε.ω) *προς τούτοις εἰς τὴν μεσημβρινὴν παραλίαν τῆς Ἀτταλείας, εἰς τὰ βορειοδυτικὰ παρὰ τὴν Νικομήδειαν* (εἰς τὰ ουτικα καὶ εἰς τὰ βορεῖα) *εἰς ἀμφοτέρας τὰς πλευρὰς τῆς Σινώπης*» (καὶ βο.εοανατολικῶ, ιωνα τον Πόντου).

Ὁ δὲ Λέων Rousset γράφων περὶ Μ. Ἀσίας; προ δεκαπενταετίας; περίπου λέγει: «Χωρεῖ (ἡ Μ. Ἀσία) μέχρι Συρίας καὶ περιλαμβανει τοὺς νομοὺ; Ἀδάνιον, Ἰκονίου, Σεβαστείας, Ἀγκύρας, Ἰρανεζοῦντος μεθ' ὅλου τοῦ Πόντου, Ἀμισοῦ, Ἀτταλείας καὶ Νικομηδεία,· ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς ἀποτελεῖται *κατὰ μέρος ἐξ Ἑλλήνων, συμπύκνων* ἐν τῇ παραλίᾳ χώρᾳ.

Καὶ ἀχαλῖζων ὁ αὐγενὴ; Γαλάτης ἐπιπροσέθησι.

«Μήτοι οἱ Μοῦσαι δὲν ἐξέθρεψιν τὸν Ἀπελλῆ καὶ τὸν Ὅμηρον ἐν τῇ ηιπιλοῦστῳ καὶ ὑπὸ τῶν Θεῶν φιλουμένῃ παραλίᾳ Μ. Ἀσ.ᾳ, τῇ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων κυμάτων του Αἰγαίου περιβ.ερομένῃ;

«Μήτοι ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ναοῦ τῆς Ἐφέσου δὲν ἠνθησαν τὰ *Ἑλληνικὰ γράμματα* καὶ οὐὲν ἤκμασαν *αἱ Ἑλληνικαὶ τέχναι* ἐν ἀγνότητι καὶ γραπεσιάτῃ μορφῇ;

«Τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα ἐπάτησεν ὁ Σπυφῶν μὲ τοὺ, Μυρίους; τοὺ κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον Κατοβάσιν· τὰ μέρη, τὰ ὁποῖα δλῆθεν ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, *διώκων τοὺς ἐπήλυδας βαρβάρους καὶ ἀποδίδων εἰς αὐτὰ τὴν Ἑλληνικὴν μορφὴν* τὸ μέρος, τὰ ὁποῖα ἔγνωσεν ἀνακαθεν ὁ στόχος τῆς ἀπλήσεις τῶν ξένων (ὡς καὶ σήμερον) τὰ μέρη, *ἔνθα συνέβησαν τὰ σπουδαιότερα ἱστορικὰ γεγονότα τῆς πρωτογόνου ἀνθρωπότητος* τὰ μέρη ταυτα δὲν προσβάλλουσι τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρ.ου ἰσχυρότερον τῆς ἀντιθέσεως τῆς πρόσθεν λαμπηδόνος, ἥτις κα *τηγλάΐζε τὸν κόσμον ὁλόκληρον* καὶ ἦτο *ἔργον Ἑλληνικόν*, προς τὴν σημερινὴν *παρακμὴν καὶ κατάπεσσιν, ἀμφότερα ταῦτα ἀποτελέσαντα κτηνῶδους καὶ ὀπισθοδρομικῆς ἐπιδρομῆς, οἷα ἡ τῶν Τούρκων;*

Ταύτην την Μικρασιαν διεκδικοῦμεν ἡμεῖς, ὦ γαθοὶ, σήμερον, καὶ ταύτην ὁ φιλιὲς νὰ μᾶ, ἐκχωρήσῃ ἡ τὸ δεσμεῖν καὶ λύειν ἔχουσα εἰς χεῖρας Διοικεῦσα Εὐρώπη, ἐὰν ὄντως ἐγνῶρεται ὀ.ὲρ τοῦ δικαίου.

Ἀνάλογος εἶναι ἡ ὑπνωμις καὶ πάντων τῶν λοιπῶν αἰτημάτων μας καὶ δὴ τῆς Θράκης, ὅπου ἡ ἀρχαία πρωτεύουσά μας, ἡ Κωνσταντινούπολις; εἶσέτι δουλεύουσα, καὶ ὅπου, ἐλπίζοντες ἐπὶ τὴν θείαν ἀντιληψιν, θὰ εἰσέλθωμεν θᾶιτον ἢ βράδιον ὦ, ὑ ὑπάρχει πάλιν καθ' ὅνειρ τρόπον καὶ ἡ Ἰταλία ἀπὸ τ'ὰ ἐτη τῷ 1870 ἡ βηθεία των περιστάσεων εἰς την Ρωμην τ ν αἰωνίαν πόλιν, τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσιν, μολονότι αὕτη δὲν ἐκρατεῖτο ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐπὶ τέλους, ἀλλ' ὑπὸ ρασοφόρων Ἰταλῶν.

Καὶ τὸ ἀπεκδέχομαι τοῦτο, *ἐὰν ἡμεῖς σωφρονῶμεν*, διότι καὶ προσβεύω ὑπ ρεμιτω των ἀνθρωπίνων λογισμῶν καὶ βουλευμάτων ὑπάρχει ὑπερτάτη τις δύναμι, ἡ θεία Πρόνοια, ἡ τὰ Ὁσδενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, ἡ καθωμῖσσα δυνάστα; ἀπὸ θρόνου καὶ ὑψοῦσα ταπεινοῦ. Μήτοι ἀποδεῖξεις τῆς παυσθενοῦ, ταύτης Δυνάμεω; ὀλίγοι πρόκεινται σήμερον ἐτιθίλιοι τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶ.;

Τούτων ἀτάντων λοιπὸν οὕτω; ἐχόντων, ὁποῖοι τινες ἴσθε σεῖς σήμερον, ὦ carissimi fratelli nostri καὶ τὶ ποῦ ἡμῶν αἰτεῖτε;

Τινα δὲ σχέσιν ἔχετε σεῖς πρὸς τὰς ποιοῦσις τοῦ Ὁμήρου, τοῦ Ἀναξιμάνδρου, τοῦ Θαλοῦ, τοῦ Ἱπποκράτους, τοῦ Κλεοβούλου, τοῦ Ἡροδότου καὶ πλειάδος ὅλης μυστῶν πάσης σοφίας, ἵνα οἰξίντων ἐπὶ αἰωνίῳ ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος πᾶσαν τρίβον ἐπὶ παντὸς τοῦ ἐπιστητοῦ;

Οὐδεὶς λοιπὸν πρὸς τὴν μνημην των τὴν ἀγῆρω σεβησμὸς, οὐδεμία εὐγνωμοσύνη. ἀνθ' ὧν καὶ σεῖς αὐτοὶ εὐηργέτησθε;

Ἀλλὰ καὶ τοσαύτη πρὸς τοὺς ἐκιγόνους περιφρόνησις, τοσαύτη μεροληψία, τοσαύτη ἀδικία;

Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιτπώσει ποῦ τὰ πολύπτιοια τῶν λαῶν δίκαιο, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν κατὰ τὸν πόλεμον ἔνα τῶν κυριωτάτων ἀντικειμενικῶν αὐτοῦ σοπῶν;

Ἂς ἐλπισθῇ ὅτι τὸ Πενταμελὲς, συμβούλιον, Ἰσιάμενον ἄρα τέλου; εἰς τὴν ἐμμόρφοποσαν αὐτῷ ὀ.σ., θὰ ἰσχύσῃ νὰ τυρήσῃ σθεναῷ, τὴν ἡν εἰς χεῖρας ἀνέλαβε σημαίαν τῆς σωτηρίας, ὅτι οὐὰ παρακάμψῃ τοὺς ἐπιπροσοῦντας σκοπέλου,, ἤτοι συμφεῖ, ὅτι κἂν τε ἀπὸ σκοποῦ περεβάλλονται ἐκ τπεινῶν ἐλατηρίων, ἀπωλέμον ὦ, ἀθρωπίνως δυνατὸν, τὸ δίκαιον, ὅτου τοῦτο κεῖται.

Καὶ τοῦτο εὐχομαι ὁλοψύχω;.

Ἐν Πλωμαρίῳ

Ζάνος Γρ. Βασίλαρος

—||—ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ—||—

ΦΑΣΟΛΙΑ

Γύ.ω ἀπὸ ἕνα πιακὶ φασόλια τὶ μποροῦν νὰ ποῦν τρεῖς τέσσαρες Ἕλλ.ηνες, κίνοντες κοκκινέλι; Καὶ ὅμω; τα θηρία ἔλεγαν!...

Ὁ ἕνας παρετήρησεν:

— Ὠμὰ τὰ φασόλια!...

Ὁ ἄλλος ἐπεδείξεν:

— Εἶνε Ἀμερικανικα.

— Ναί, ἄλλοτε, εἶπε ὁ τρίτος, ἐτρώγαμε τρὶ σπίνικα, ἤγουν αὐστριακα. Λόγω τώρα θὰ τα τρῶκι εἰ Ἰταλοί. Γὶ' αὐτὸ ἀκριβῶς ἔγινε ὁ πόλεμος.

Ὁ πόλεμος, κύριε, παρετήρησε σοβαρότατα ὁ πτωχὸς ἰδεολόγος, ὅστις ἀπέκτησε μίαν παποιθησιν ἀλλόκοτον καὶ τρεῖς σίκιας, ἀκλονῆ.ιστους ἐπίσης, διαρκούσης τῆς παγκοσμίου κρίσεως, ὁ πόλεμος, ἐπανελτιβθεν ἔγινε διὰ τὴν ἐλευθε,ίαν!

— Λέμε τὸ ἴδιο πρᾶγμα, τοῦ ἀπήντησε τότε ὁ ἄλλος,—μὲ ἄλλας λέξεις: πρὶν εἴχαμε τὴν ἐλευθέριαν ν' ἀγοραζουμε φασόλια ἀπὸ τὸ Τρίεστι, τώρα ἔχομεν τὴν ἐλευθέριαν νὰ τ' ἀγοραζωμεν ἀπὸ τὴν Μασαχουσέτην.

Ἐπηρεολεύτησε σιωπὴ ὅπως εἰς τὰ δράματα, ὅταν πρόκειται νὰ ἐκραγῇ μία βιαία σκηνή. Δὲν ἠκούετο παρα μόνον τα κουτάλια.

— Ἔκεῖνο, ποῦ μοῦ κάνει ἐντύπωσιν, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ πρῶτος, εἶνε ὅτι τα πειυχαίνουν περίφημα οἱ Ἀμερικάνοι: Βλέ;ουν ἄρεσως καὶ χωρίς ὀσθα. Ἐνῷ τα δικά μας εἶνε λαχεῖον. Μπορεῖ νὰ βγοῦν θυμασία, μπορεῖν ὅμως νὰ σοῦ φύνε δύο φορτώματα καρβονα κ' ἀκόμη νὰ δραζον. Αὐτὸ θα πῇ νὰ ξέρῃς τα παραγαγῆς ποιότητα. Διότι τὸ γεγονὸς δὲν εἶνε τυχαῖον. Εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιτυχημένης καλλιεργείας. Ὁ Ἕλλην ἀκολουθεῖ τὴν παράδοσιν. Τὰ φυτεύει, τα ποτίζει στοιχειωδῶ, καὶ ὅ,τι θγῇ. Λιπὸν θγαίνουν πέτρες.

— Μωρέ ἀ; ἐρώτεσεν, ἐκρούγσαν αἴρνης ὁ ἄλλος κ' ἐξ ἐθγαιναν καὶ σπουνάρια! Δὲ βλέπετ' ἐδῶ ποῦ τρῶμε ἀμερικανικα; παρατηρεῖται ὅτι ὁ τόπος δὲν παράγει μεγαλοὺς ἀνδρας. Ἂς ἐθγοῦν φασόλια—καὶ μπ, ἐρτανε!...

— Δὲν ἔχεις δίκαιο: ὑπαρχεῖ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας. Θὰ ἴδῃς ὅτι θὰ ἐκθεσῃ νέας προκηρύξεις: «Ἐ.ωργοί! κατασκευάστε φασόλια! Εἶνε ὡραῖον! Εἶνε ὑφηλὴν! Εἶνε πατριωτικὸν!...»

— Λὲς νὰ τὸ σθοῦν; Ἐγὼ ἀμφιβάλλω. Ἔχω ἀρχίσει νὰ σχηματίζω τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν γεωργοί: Ἀφοῦ καὶ τὰ χόρτα γιὰ τ' ἄλογα τοῦ στρατοῦ μᾶ; τὰ φέρανε κ' αὐτὰ ἀπὸ τὴν Ἐλβετία ὅπως καὶ τα ἰσοπτ.κ.τ τὼν γυναικῶν. Διότι σᾶς παρακαλῶ, νομίζετε ἀρχίζουζι ἔστω, τὸ καταλαβαίνω! Ἀλλὰ φασόλια; Δὶα νὰ μπορῇ ὁ Ἀμερικανὸς νὰ τα πουλᾷ στὰς Ἀθήνας πρὸς τρεῖς καὶ πάντα τὴν ὀκᾶ μὲ ἄλλους τοὺς κολεσιαίους ναύλος καὶ τα τεράστια ἔξοδα φορτώσεων κ' ἐκφορτώσεων φαντάζεσαι πῶς θὰ μποροῦσε νὰ κερδίσῃ ὁ Ἕλλην γεωργός; Διατί ὁ καταναλωτὴς τῶν Ἀθηνῶν τῶν Πατρῶν, τοῦ Βόλου, νὰ πληρώνῃ ναῦλα καὶ φορτωτικὰ εἰς ἄλλο ἡμισφαίριον τῆς Γῆς; ἀφοῦ πρόκειται δι' ἕνα εἶδος ποῦ μπορῇ νὰ γίνῃ σὲν τόπο του; Νὰ πληρώνουμε γιὰ τὸ ἀτσάλι νὰ πληρώνουμε γιὰ τὸν γαιάνθρακα—στὸ διάβολο! Δὲν ἔχουμε δὲν μποροῦμε νἄχουμε. Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ παπηφασόλια θρέ ἄδερφε;

— Πῶ τὸ κρασί σου, εἶπεν ὁ ἄλλος δια νὰ κατευνάσῃ τὴν ἀγανακτησιν τοῦ ἀγοραστοῦ. Οἱ νομοθετοῦντες θα τα διορθώσουν ὅλα. Ἀλλὰ πρέπει νὰ τοὺς βοηθήσουν. Νὰ τοὺς περιποιηθοῦν καλλίτερα τα γραφεῖα τους, νὰ τοὺς ὅλοων μεγαλειτέρας θερμαστρες, περισσότερα ἠλεκτρικὰ καὶ δύο-τρεῖς ἀνεμιστῆρες ἀκόμη.

— Δημόνιφα κλπ! Πρέπει νὰ τοὺς δώσουν καὶ ἀφλοιο χαρτὶ νὰ γράφουν, νὰ γράφουν, νὰ γράφουν!...

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΕΡΓΙΑΔΟΥ

Ὁδοποιΐα. — Καθαριότης τῆς πόλεως.—Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Γουναράκη.—Τὰ μέτρα τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ.

(Εἰδικοῦ συνεργάτου τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου»)

ΣΜΥΡΝΗ 9 Ὀκτωβρί υ

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς ὅσα σᾶ; ἔγραψα προχθὲ; ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐπιπολαιστικὸν ἔργον τῆς Ἁρμοστείας μα;, προσθέτω σήμερον ὅτι αὕτη ἀνέλαβε δι' ἐξόδων ταύτης καὶ συνεπέλεσεν ἤδη τὴν ἐπισκευὴν τῶν ὁδῶν Σμύρνης—Βουτζᾶ καὶ Σμύρνης—Κορδελιοῦ ἐγεφύρωσε δὲ καὶ τὸν ἐν Κορδελιῷ χειμαρρον ἀποδώσασα εὐ.ω μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἰωνικῆς πρωτευούσης καὶ τῶν προσοικείων τη.

* * *

Τὸ πρόβλημα τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως εἶχε κατασῆ ἐπ' ἐσχάτων, ἔνεκα τῶν ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι ἐπικολάζουν ἐν Σμύρνῃ σιβαρότατον. Ἡ Δημαρχία διετείνετο ὅτι δὲν δαθέτει ἐπαρκῆ ἀριθμὸν κάρρων πρὸς περισυλλογὴν τῶν ἀπορριμμάτων, ἔβλεπε δὲ τις εἰς ἐκάστην γωνίαν τῶν ὁ.ομων σωροὺ, σκουπιδῶν ἐν ἀποσυνθέσει ἐκ τῶν ὁποιων ἀνεδίδετο φοβερὰ δυσοσμία. Ἐντὸς τῶν οἰκιῶν πάλιν τὸ αὐτὸ συνέβαινεν. Αἱ οἰκοκυραὶ παρεπονοῦντο καὶ δικαίως διότι ἡ ὑγεία τῶν ἐνοίκων ἐκινδύνευεν. Ὁ τύπος δι' ἀλλεπαλλήλων δημοσιευμάτων, δὲν ἔπαυσεν ἐρισιῶν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ κινδύνου, ἀλλ' ἡ φωνὴ του ἦτο φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἀλλ' ἄν εἰ ἐν τῇ Δημαρχίᾳ Ἁρμόδιοι δὲν συνεπνεύοντο, ὑπεραγαν αὐτῆς ἡ Ἑλληνική Ὑπάτη Ἁρμοσιεια ἔκρινε καθῆκον της ὅπω; προσέλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸν Τοῦρκον Δήμαρχον καὶ ἀπο τῆς προχθὲς διέθεσεν ὑπερ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως 30 στρατιωτικὰ κάρρα καὶ οὕτω κατορθώσῃ ἡ Σμύρνη νὰ παρουσιάζῃ ὄψιν ὁπωσοῦν εὐάρεσκη καὶ νὰ μὴ κινδυνευῇ ἐκ τῶν ἐπιδημιῶν ὅπως πρότερον.

Γνωσταὶ εἶναι ἴσω, εἰς τὺ, ἀναγνώσας τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» ἡ ἀπ' ἐσχάτων γενομένη περιοδεία τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ὑπάτης Ἁρμοστείας κ. Γουναράκη εἰς Φώκιαν, Δικελῆ, Πέργαμον καὶ Κυδωνίας. Ὁ κ. Γουναράκης ἐκ τῆς περιοδείας ταύτης ἐπέστρεψε κατευοδουσιαμένος, ἐδιαδοὺν ὅμ ρ ὲ τὸ ἐπιτυχὲς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Καὶ ὑπάρχουν ὅτω; συγκεκριμένα γεγονοὺ, ἐκ τουτοῦντα ἀληθῶς τιμὴν τόσον εἰς τὺ; ἐμπεπιστευμένους τὴν ἀσφάλειαν τῶν πληθυσμῶν τῶν ἐν λόγῳ περιοχῶν, ὅσον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺτους τοὺς πληθυσμοὺ; διὰ τὴν νομοτάγειάν των. Οὕτω ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα τώρα ἐν τῇ περιφερ ᾳ Κυδωνίων τὸ ἀσυνλαλιτικὸν δλτίον εἶναι τελεία; λευκὸν, τὰ ζῷα εἰς τὴν ὑ ὑσιδρον χῶ σα βόσκουν ἐντελῶ, ἐλεύθερα, ἐνῷ ἐξ ἄλλου εἰ κάτοικοι ἀνεξαιρέτ;ος φυλῆ; καὶ θρησκεύματος, ἀπεν ιδονται μετὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐλευθερίας εἰς τὰς Ἀρχὰς, εἴτε πὰς στρατιωτικὰ, εἴτε εἰς τοὺς Ἀντιπρο

σι, γυνοῦλεϊ, παιδίν, γέροντε, ὅλα μὲ τ' ὀ, ὀρθαλμοὺς διακεκυμένους, ἑστραμένους πρὸς τὴν σημαίαν.

Μετὰ τὴν παρέλασιν ἐπιτροπὴ Ξενδιωτῶν πρωϊαιοῦ καὶ μὲ χεῖρας τρεμούσας ἐκ τῆς συγκινήσεως ἐναγκαλίζεται καὶ ἀσπάζεται χοὺς ἀξιωματικοὺς μὲ τὴν σειρὰν καὶ τοὺς στρατιώτας μας. Ἀκολούθως ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐπιτροπῆς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν στρατηγὸν Λεονταρδόπουλον προφωνεῖ αὐτὸν ὡ ἑξῆς:

«Στρατηγέ. Ἐξ ὀνόματος 10 χιλιάδων Ξενδιωτῶν διεσπαρμένων ἀπὸ ἑξαετίας εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν ὀνόματι τῶν ἰερῶν σκιῶν ἐξ χιλιάδων ἀτυχῶν συμπατριωτῶν μας θανόντων ἐν πείνῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς βουλγαροκρατίας, δολοφονηθέντων καὶ κατακρεουργηθέντων, προσπερνώντων ἡμᾶς τοῦ στρατοῦ ἵνα προϋπαντήσωμεν αὐτὸν καὶ προσφωνήσωμεν ὅτι οἱ Ξενδιοι ἔχουσι πλήρη συνείδησιν τοῦ ὅ,τι ὀφείλουσιν εἰς τὸν Ἐθνικὸν στρατόν.

Δὲν ἀγνοοῦσιν ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ αὐτῶν ἐλευθέων εἰς τὴν πατρίδα των ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνδρείαν μεθ' ἧς ἐξυπηρετήσατε τὴν ἐσνοσώτερον πολιτικὴν τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τοῦ στρατοῦ. Διὰ τοῦτο στρατηγὲ μου ἐν τῷ ἰερῷ ταύτῃ ὥρᾳν ἐκφράζομεν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μας καὶ μὲ τὴν ψυχὴν πλήρη συγκινήσεως, ἀναφωνοῦμεν: Ζήτω ὁ στρατός! Ζήτω ὁ ἀρχιστράτηγος!»

Ὁ στρατηγὸς Λεονταρδόπουλος ἀπήντησεν ὡ, ἑξῆς:

«Τὰ στρατεύματα τὰ ὁποῖα εἶδα προελαύνοντα καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε πρωτοπορεία ἑκατὸν πολλῶν φέρουν εἰς τοὺς σλαβοὺς ἀφέτους μας τὴν ἐλευθέρ ἰαν καὶ τὸν ἀσπασμὸν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος πρὸς τὴν Θράκην, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ὑπέμενον παντοειδῆ μαρτύρια καὶ ἀπεθήσκον ἐν νοΐῳ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ ἀσφαλίσῃ τὴν τάξιν τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν κατοίκων ἐπὶ χώρας, ἀνεξωρτήτος φυλῆς. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο πρέπει νὰ βοηθήσῃτε καὶ σεῖς. Ἡ θ.μονὴ ἐδῶ νὰ ἐκπολιτίσωμεν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ζήσωμεν ἐν ἡσυχίᾳ χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Μεγάλου Κυβερνήτου καὶ τοῦ, ἡρωϊκοῦ, ἀγώνας τοῦ στρατοῦ. Ἡ Ξενδη καὶ μέρος τῆς Θράκης ἐλευθέρωθ τοι.

»Πρέπει ὅμως νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Γαλλίαν ἡμῶ ὡ, φιλοστοργος μήτηρ προλειαίνει τὸ ἔργον μας. Ἐπίσης καὶ τὸν στρατηγὸν Σαρραὶ, εἰς τὸν ἀποῖον πολλὰ ὀφείλομεν. Ζήτω ὁ Στρατός! Ζήτω ὁ Βενιζέλος! Ζήτωσαν οἱ σύμμαχοι καὶ γεννᾶοι Γαλλοὶ».

Ὁ στιαιηγὸς Σαρραὶ παρεκάλεσε τὸν κ. Λεονταρδόπουλον νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τοὺς Ξενδιώτας.

Εἰς τὸ Δημαρχεῖον

Ἀκολούθως ὁ στρατηγὸς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πλήθους κατηυθύνθη εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἀπέβη εἰς τὸ γαλλικὸν στρατηγεῖον, ὅπου προσεφέρθη κομπανία.

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς Σαρραὶ πρωϊνὸν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εἶμαι εὐτυχὴς, στρατηγὲ, παραδίδων προσφιλὲς τμῆμα τῆς Θρακῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπενθυμίζομεν τὴν γενναῖον διοίκ τὴν τῆς ἑλληνικῆς μεκχρχίας. Γνωστὰ εἶνε τὰ αἰσθήματα μου πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὸν στρατὸν τὸν ὁποῖον γνωρίζω τὰ κατορθώματα εἰς τὸ μακεδονικὸν μέτωπον γνωρίζω τὸ πρᾶτε, τὸν καὶ εὐαίσθασα αὐτὸν Σμύρνον δείξετε τὴν συμπάθειαν σας πρὸς τοὺς πληθυσμοὺς τῆς χώρας καὶ σεῖς πρὸς τοὺς ὑστυχεῖς. Πορκαλὸ, στρατηγὲ, διεξδοσατε τοὺς θερμοτάτους χαιρετισμοὺς μου πρὸς τὸν ἀνδρὸν ἀρχιστράτηγον κ. Λεονταρδόπουλον, τὸ ὁποῖον ἐξετίμησα τὴν ἐξοχὸν ἱκανότητα. Ζήτω ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς!»

Ὁ στρατηγὸς κ. Λεονταρδόπουλος ἀπήντησεν ὡ, ἑξῆς:

«Εἶμαι εὐτυχὴς διότι τοσαμαι παρὰ τὸν στρατηγὸν Σαρραὶ πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποκαθιστώσεως τῶν δοῦλων ἀδελφῶν καὶ διότι αἱ ἀλληρικαὶ σύστασίς του συμπίπτουν πλήν ὡς πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν Ἑλλήνων. Εὐχαριστῶ, στρατηγὲ διὰ τὰς ὡραίας σας ἐκφράσεις πρὸς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἐπιτρέψατε μοι νὰ ἀνταφνήσω: Ζήτω ὁ στρατός!»

Εἶθ' κατόπιν ὁ κ. Λεονταρδόπουλος ἐγκαταστάθη εἰς τὸ στρατηγεῖον του. Ὁ στρατηγὸς Σαρραὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀλαιὲ καὶ τοῦ κ. Βαμβαφῆ, ἀνεχώρησε διὰ Γκιουμουλτζίναν. Ἐπίσης ἀνεχώρησε καὶ Ξενδη; καὶ ὁ γαλλικὸς στρατὸς, παραμένοντος μικροῦ τμήματος πρὸς παραδοσιν τῶν ὀπλισιῶν. Ἀρίστη θὰ μεταρχία πραγωσεῖ προς κατάληψιν τοῦ τριγώνου. Οἱ Β.ζυρροι κατεστρέψαν τὴν γραμμὴν Ξενδης—Ὀξυμᾶς.

Προκήρυξις τοῦ Ἀρχηγοῦ κατοχῆς

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτ ων μετὰ τὴν κατάληψιν τῆ Δυτικῆ Θ.ράκης στρατηγὸς κ. Λεονταρδόπουλος ἐξέδωσε τὴν ἀκόλουθον προκήρυξιν.

«Πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Θ.ράκη.

«Εἰς τὸν ὑπὸ τὴν διοίκησίν μου Ἑλληνικὸν στ.ατὸν ἀνετέθη ἡ κατάληψις καὶ κατοχὴ τῆς Δ. Θ.ρᾶκης καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς τάξεως. Παρακαλῶ ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῶν διαμερισμάτων εἰς τὰ ὁποῖ ἡ Ἑλληνικὴ κατοχὴ ἐλκεκτεῖται ἀνεξαρτήτω, θρησκεύματος καὶ γλώσσης ὅπως; μετὰ προθυμίας συντέλεσσι τὸν στρατὸν εἰς τὸ ἔργον του ὑποδεχόμενοι τοῦτον ἐν πνεύματι ἀποῖ ὀτεν νομιμοφροσύνη.

Πρέπει ὅμοι νὰ ἔχῃτε ἀκράδαντον πεποίθ.σιν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ στιατοῦ μας εἶνε ἡ ἐξασφάλισις ἰσότητος δικαιοσύν.ης καὶ ἐλευθερίας. Ὀθεὶς διατεγμὸς εὐξεμία ἀμφιβολία πρέπει νὰ ἐμπιεχωρήσῃ εἰς τὸ πνεῦμά σος ὅτι τὰ ἐφρυμοσθησόμενα μέτρα ἄλλον ἔχουσι τὸν σκοπὸν παρὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας ἀπάντων ἀνεξαιρέτω; ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τῇ ὑπαιθ.ῳ, ῳ ζῶν.

Ὀφείλετε πάντες νὰ κατανοήσητε ὅτι τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐννόμου διοικήσεως τὰ ὁποῖ ἐκομιζεν ὁ Ἑλληνικὸ; στρατὸς δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καρποφορήσωσι παρὰ μόνον ἐὰν εἰς ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του, ἂν λέγω ὅλοι ὁμοῦ ἀποβῆτε θερμοὶ θιματοφύλακες; ὑποστηρικταὶ τοῦ νόμου καὶ σωματικοὶ παράγοντες τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεω.

Οἱ νομοταγεῖς, πολῖται εἶ; οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀνήκωσι θρησκεία ν εἶαν οὐδὲν ἀπολύτω; ἔχουσι τὰ φρᾶθῆκὰν ἀμέρωνοι ἀ ἠξακολουθήσωσι τὰς βιωτικὰς αὐτῶν ἀσχολίας.

Πᾶν τυχὸν ἀδίκημα διαπρατόμενον κατὰ τῆς ζωῆ, τῆς τιμῆς, τῆς περιουσίας, τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ ἐθιμων ἔχουσι καθήκον καὶ ὑποχρέωσ ν νὰ καταγγέλλωσιν ἄνευ οὐδενὸς φόβου ἢ δισταγμοῦ εἰς τὸν Τιον ἢ τοὺς ὑπ' ἐμέ. Νὶ εἶνε δὲ βέβαι.ι, ὅτι οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ πταίστης θὰ τιμωρηθῇ ἀμειλίκτω.. Αἱ θύραι τῆ; διοικήσεω; τοῦστιρατοῦ κατοχῆ; εἶνε ἀνοικταὶ εἰς ὅλου; ἀνεξαιρέτω; τοῦ; πολίτα; τοῦ; προσερχομένους νὰ δαβῆθωσι τὰ παρόπονα ἢ τὰς αἰτήσεις των δι' ὁτοῦήποτε καὶ ἀπὸ ὁποῦδήποτε. Ἡ δὲ θεχαρεία τῶν αἰτήσεῶν ιων καὶ τῶν παραπόνων των, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι βάσιμα θὰ εἶνε ἄμεσο καὶ ἀποτελεσματική.

Οἱ τυχὸν παρεισθησόμενοι νὰ διαταράξωσι τὴν τάξιν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἢ μὴ συμμορφωθησόμενοι πρὸ; τὰ μέτρα τὶ ὁ τι ἂν θέλον κρεῖῆ ἐπιβαλλόμενα ἐκ τῶν περιστασεων θὰ ἀντιμετωσωσιν δίκην τὴν αὐστηρότητα τοῦ Νόμου καὶ θὰ τιμωρηθῶσιν εἰς οἱανδήποτε καὶ ἂν ἀνήκωσι τάξιν ἢ θρησκείαν.

Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον εὐλινος τὸν πατριωτισμὸν κ.ὶ τὰς γ.ω.ζῆσεις ἐχ.ι ἀποθήκον νὰ ζώσῃ πρωτὸν τὸ παράδειγμα τῆ; εὐκοσμίας καὶ τάξεω;. Οὐδεὶς ἐνθουσιασμὸς δὲν πρέπει νὰ παρασύρῃ τινὰ εἰ; διάπραξιν οἱουδήποτε ἀδι.ήματος.

Ἕλληνες τῆς Θρ.ᾶκη χρησιμεύσατε ὡ, ὁδηγοὶ τῶν λοιπῶν στοιχεῖων. Παρέχετε ἐυτυὸς πρότυπα τῆ; τάξεω; καὶ τῆς εὐκοσμίας καὶ τῆς ἀνεξιθρησ εἰας. Ἔστε βέβαιοι ὅτι ὑμῶν πράττοντες προσφέρετε εἰς τὴν Πατρίδα μα; ἐκ μ.ᾶλον ἀληθῆ καὶ ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν».

ΔΕΛΤΙΑ

ΕΙΝΕ ΕΡΓΟΝ

στοιχεῖδους προνοίας καὶ εὐφυΐας ἡ τοποθέτησις ἐνὸς ἕκαστοῦ ἐκ τῆς ἀποβάθρας τοῦ λιμένος μας διὰ νὰ βλέπωσιν οἱ ἐπιβάται νὰ ἀποβιβάζωνται ἐν καιῷ νυκτὸ.

Μετριοῦν πιγαματικῶς; οἱ τιξειδιῶται καὶ κινδυνεύουν ἀκόμη δυάς ἡ νὺξ εἶνε ἀσέληνος καὶ μαλίστα ἂν τύχῃ καὶ νὰ βρέξῃ.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν σχηματίζουν οἱ ταξειδιῶται διὰ τὴν πόλιν μας εἶνε οἰκτρὰ, μόλις πατήσουν ἔξω τὸν πόδα των.

Ἀλλὰ ποῖος εἶνε ὁ ἆ.μόλιος διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ περιφήμου φανοῦ;

Βεβαίω; ἡ Δημενικὴ Ἐπιτροπή. Ἀλλ' ἐφοῦ δὲν ηὐευχήσαμεν ἀόμῃ νὰ ἔχωμεν τοιοῦτον, ἂ; φωνοῦσι ἐπίτεδους ὁ Δῆμο , θὰ εὐχρετήσῃ ὁλόκληρον κόσμον ταξειδιωτῶν καὶ θὰ ἐξαλείψῃ μίαν ἀσχημίαν ἐκ τῆ πόλεώς μας.

Ἄλλω; τε ὁ Δῆμος δπα ᾖ ἀρκετὰ δι' ἐπιστ ευς τῶν κρηπιδωμάτων τῆ; προυμοίας, ἐνῷ ἡ δαπάνη ὑβη ἐπρπε νὰ βαρύνῃ τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον.

Κοινὰ λοιπὸν εἰ; τὴνῃδαπάνην αὐτὴν, ἂ, προσθέῃ καὶ τὸν φωτισμὸν τῆ; ἀποβάθρας.

Οὐδεὶς θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τοῦτο.

ΖΩΗΡΟΣ

διεξάγεται ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼ; ἐν Ἰταλίᾳ. Τὰ ἀντιμαχόμενα κόμματα φθάνουσι μέχρι συγκρούσεων αἱματηρῶν, ἰφ.ειὰ δὲ ἀριθμοῦνται μέχρι σήμερον τὰ θύματα.

Εἶνε ὅμω; ἀληθὲ, ὅτι αἱ παρουσαι ἐκλογαὶ διενεργοῦνται ἐν μέσῳ σοβαρωτάτων ζητημάτων, ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν, πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν, ἐν μέσῳ συγκρούσεω; ποικίλων ἀντιλήψεων καὶ ἰδεῶν.

Οἱ ἰμπριαλισταὶ δὲν κατέθεσαν ἀκόμη τὸ ὅπλα, οἱ σοσιαλισταὶ ἀγωνίζονται ἀπεγνωσμένω; πρὸς ἐπικράτησιν, οἱ οὐδετερόφιλοι τοῦ Τζολίττι ἀνεδάρρησαν ἐκ τῆ; μειονεκτικῆς θεσεω; τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλία κατέχει σήμερον ἐν τῇ Συνδισκέψει.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν Ἰτολικῶν ἐκλογῶν θὰ ἔχῃ τὸν ἀντικτυπὸν του καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἰταλίας.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ

καὶ νουνεχεῖς; Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι δὲν παρουσίονται ἀπὸ τὸν φανατισμὸν καὶ οἱ ὁποῖοι βλέπουν τὰ πράγματα μὲ τὸν φακὸν τῆς πραγματικότητος.

Μεταξὺ τούτων κ.ταλέγεται καὶ ὁ Ἰσμαὴλ Χακὴ βουλευτὴς Ξενδῆς ἐν τῇ Βουλγαρικῇ Σ βρένιε.

Ὁ Ἰσμαὴλ Χακὴ ἄλλοτε βουλ υτὴς τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς καὶ νῦν τῆς Βουλγαρικῆς ἀποδεικνύεται εἷ; ἀπὸ τοὺ, θισσάτας τῆς παροχωρήσεω; ὁλοκλήρου τῆς Θράκη; εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὄχι διότι δὲν σκέπτετ ὡ; Τοῦρκος καὶ ὡ, Μουσουλμάνος, ὄχι διότι δὲ θέλει νὰ μεινῃ ἡ Θράκη Τουρκική, ἀλλ' ἀπλοῦστατα διότι βλέπει ὅτι τὸ δεύτερον τοῦτο εἶνε ἀδύνατον.

Καὶ πρότε ᾖ τὴν Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν ἀπὸ κάθε ἄλλην ἀλλ.ν, καὶ ἀπὸ τὴν βουλγαρικὴν διοίκ ησιν καὶ ἀπὸ τὴν αὐτονομίαν.

Ὁ Ἰσμαὴλ Χακὴ ἀπαλοῦν ἐκ τῶν ἀραγμάτων ὅτι μονον ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις ἐδεχθῇ ἀπέναντι ὅλων τῶν Ἐθνικοτήτων, ὁμοῦ, ἀμέ ὀκήτος, ἀνεξ.κτος, ἀνεξιθρησκ.ος.

Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ ἔ α τιμητικὸν τίτλον διὰ τὴν Ἑλλάδ ι.

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΜΑΣ

θὰ παρατήρησαν βεβαίω, ὅτι τὰς σελίας τῆς ἐφημερίδος μας; κοσμοῦν ἐσχάτω, καὶ αἱ ἐκ Σμύρνης ἀνταποκρίσεις διακεκριμ

Η ΛΕΣΒΟΣ

Δημενικὴ κίνησις

Κατέπλευσαν χθὲς τὰ ἀτμόπλοια «Ζηνόνεια» ἐκ Σμύρνης καὶ «Ἀγιὰ ν»ἐκ Βόλου ἄ ινα καὶ ἀπέπλευσαν.

Διὰ τὴν ἵδρυσιν φθισιατρείου καὶ ἰατρείου

Χθὲ; τὴν πρωΐ ν συνῆλθον παρὰ τῷ Γεν. Δ ο ιοκ ῆτῇ ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ Νομομηχαν.κο,ὁ Σχολικὸ; ἰατρὸ; ὁ ἐπ ι τῆ; ἐγκαταστάσεω; τῶν προσφύγων κ. Γιαλαντελλὴ καὶ ὁλόκληρον τὸ Ἰατρικὸν σῶμα τῆς πόλεώ; μας.

Κα' αὐτὴν συνεκέφθησ ιν περὶ τῆ; εὑρέσεως καταλλήλων οἰκημάτων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἱδρυθησομένων ἰατρείου καὶ φθισιατρείου.

Ἀπε ρασίσθη ὁ καταρτισμὸ; ἐπιτροπῆ; ἐκ τῶν κ.κ. Ν. Νιάνια δημάρχου, Ν.μομηχανικοῦ, Γιαλαντελλὴ καὶ τῶν ἰατρῶν Γρ. Ρεπάνη καὶ Γ. Καλλιπολίτου πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν καταλλήλων οἰκημάτων.

Ἡ ἐπιζωοτία

Ἀνεχώρησε χθὲς ἐκ Θερμῆν ὁ Νομογεωπόνος κ. Τ. Ἀρχοντόπουλος μετὰ τοῦ βοηθοῦ του κ. Δ. Βαρβαρέσσου γεωπόνου πρὸς ἐμβολιασμὸν τῶν προβάτων καὶ λήψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων κατὰ τὴν ἐμφανισθείσης εὐλογίας ἐπὶ τοῦ ποιμνίου τοῦ Μ. Πασπάτη.

Κοινοτικὸν συμβούλιον

Διωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Γεν. Διοικήσεως Κοινοτικοὶ σύμβουλοι Ἐρεσσοῦ οἱ κ. Ἀντ. Α. Κοῦιο , Εὐστράτιο, Φρανεζῆ, Δημ. Λοσκιδης, Εὐάγγελος Σκουφατόγλου, Σπύρος Ἀρακούνη , Χ ρ. Π ιπαδόπουλος Σωκράτης Μυτιληνέλλης καὶ Α. Χ. Λουκίδη:.

Πρόεδρος δὲ τοῦ ἄνω συμβουλίου ὁ κ. Ἰ. Α. Κοῦκος.

Νέα ἐκ Σμύρνης

Διωρίσθη πρόξενος τῆς Ρωσσία; ὁ κ. Καμρι ω ρόσης καὶ μετεβη ἐκεῖ προερχόμεν ς ἐκ Ρόδου.

— Ὁ γνωσιὸ; εἰ; τὴν Μυτιληναίαν κοινωνίαν λόγω καὶ ποιητὴ κ. Γ. Σ.μηρ ώτης δίδει τὴν προσοχὴ Κυριτικὴν φιλολογ.ὴν διάλεξιν μὲ θέμα «Ἡ γυναῖκα εἰ; τὰς ἐπινεύσεις τοῦ Γάλλου ποιητοῦ Καῤόλου Μ ιωτειλαίρ.»

Ἡ σημερινὴ παράστασις

Ἐξόχω; ἀπολαυστικὴ προμηνύεται ἡ ἀπόψινὴ παράστασις μὲ τὸν *Χορ χὸν Ἀγὰν*, ὅ.ου πρωταγωνιο.οῦν ὁ κ. Μ.τιτιας μὲ τὸ Ἀνατολίτικον βεσιάριόν του καὶ ὁ βιρ ὑτονος κ. Φ. Κοντσίνης.

Ἠ.ᾶκαι νὰ μὴ λεχ ῶ κανὰς ἀπὸ τὴν παράστασιν αὐτὴν διότι θὰ ἀφίσῃ ἄχυρ.ν εἰς τὴν πόλιν μας.

Πλειστηριασμὸς κπνῶν

Αὔριον Κυριακὴν 13 Ὀκτωβρίου θὰ ἐκτεθῆσαι ὁριστικὼ; ἐ ὐ.ιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυτιλήνης Ἰ. Φωτίου καὶ εἰς τὸν παρα τὸ Δ.μενοχρεῖον συνῆθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν δύο μερίδες κπνῶν δέκατα 25 καὶ δέκατα 89 τῆ ἐπιπεύσει τῆ; Ἰονικῆ; Τραπεζῆς Limited.

Δι.ὰ παντὰ ἐπιθυμοῦντα νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ ὑπὸ πώλησιν κπνὰ ἡ ἀποθήκη θὰ εἶνε ἀνοικτὴ σήμερον καὶ αὔριον πρωΐαν (ἀποθήκη κ. Γούτου οἰκοδομὴ Μαλίνου Σεφταῖου).

Ἰονικὴ Τράπεζα Limited

Ζητεῖται βοηθὸς λογιστὴ; διὰ περισσοτέρα; λεπτομερεῖα; ἀπευθυντέον παρὰ τῇ ἐνταῦθα Διευθύνσει τῆς Τραπέζης.

Ἀπόφασις Γεν. Διοικήσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8949 ἐξ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Παπαστούρου Παπαευστρατίου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Δ ο ιβ ῆ.ον Π. Λυδᾶ μίαν οἰκίαν του κειμένην ἐν τῷ χωρ ῳ Ἀγιάσου καὶ εἰς θέσιν Βουτζαλιὰ ἀντὶ ὀραχ. 1400 περίπου.

Δήλωσις

Πωλεῖται ποίμνιον προβάτων ἐξ 110, ἀποτελούμενον ἐκ προβάτων, ἀρνίων, κριῶν καὶ ὀστεοπροβάτων. Ἅπαντα τὰ ζῶα εἰνεθυγῆ καὶ ἔγκυα.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἐν Ἀγιάσῳ κ. Γεώργ. Δυῦα Κουφέλλην διὰ τὰ περαιτέρω (καφενεῖον Παναγ. Πολυμάθου). 5—7

Δήλωσις

Ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ πετρελαίου σήματος Πεκαρεγὸ ὡρίσθη εἰς Δραχμὰς 32 τὰ δυο δοχεῖα, τοῦ δὲ σήματος Κομβλου εἰς Δραχμὰς 38 τὸ κιβώτιον ἐκ τῆς ἀποθήκης τῆς ἐτα ρείας ἐ ερεὸς λιμὴν συμπεριλαμβ.νομένων δλων τῶν ἐξόδων.

Β. Μ. ΓΟΥΤΟΣ

Πρακτωρ πωλήσεων τῆς ἑταιρείας

Standard Oil Cy ot New-York

Ζητεῖται βοηθὸς λογιστὴ; μὲ καλὰς συστάσεις γνω.ίζων εἰ δυνατὸν καὶ ξένας γλῶσσα;. Προτιμηθήσεται ὁ ἔχων πεῖραν. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὴ γραφεῖα μα;. 2—3

Δοκιμάσατε ὅλοι τὰ ἀγνὰ ποτὰ
τοῦ ἐργοστασίου
Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ
= Εἶναι τὰ ὄνα ἐν Μυτιλήνῃ =

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀρ. 2789 — **ΑΘΗΝΑΙ 11 Ὀκτωβρίου**

Δηλώσεις τοῦ Λάνσιγκ πρὸς τὴν «Ματὶν»

Ὁ Ἀμερικανὸς πληρεξούσιος κ. Λάνσιγκ, ἐδήλωσεν πρὸς τὴν Παρισινὴν «Ματὶν» ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἐναντίον τῆς ἰδέας τῆς ἀναλήψεως τῶν ἐντολῶν.

Ἀντιφάσκουν

Ὁ «Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης» Παρισινὴ ἔκδοσις γράφει ἀντιθέτω; ὅτι εἶνε βέβαιος ὅτι, αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι θὰ ἀναλάβουν μίαν ἐντολήν.

Περὶ ἐκδόσεως τοῦ Κάϊζερ

Εἰς τοὺς κύκλους τῆς Διασκέψεως κρατεῖ ἡ γνώμη ὅπως ἐκδόσουν τὸν Κάϊζερ.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς Ὁλλανδίας, οἱ «Τάϊμς» προτείνουν τὸν ἀποκλεισμὸν αὐτῆς ἐκ τῆς κοινωνίας τῶν ἐθνῶν.

Δούζας

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ
ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΟ-ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΕΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑ

(Τοῦ εἰδικοῦ συνεργάτου μας)

ΣΜΥΡΝΗ, 10 Ὀκτωβρίου.

Τοῦρκος ὁ ἱκαστικὸς ἐν αὐτῇ τῇ Σμύρνῃ ἀπεφάσισε, διέταξε καὶ ἐξετέλεσεν ἀμέσω; πρὸ τινων ἡμερῶν κατάσχεσιν ἐναντίον Ἕλληνος πολίτου ἀποπειρώμενος ἰταμῶς καταγγίσῃ οὕτω ἐν πλήρει Ἑλληνικῇ κατοχῇ τὰς διομολογήσεις ἐνῷ ρητῆ ὑπῆρχεν ἀπαγόρευσις τῆς Ἁρμοστείας ὅπως οὐδεμία κατάσχεσις ἐκτελεῖται ἄνευ τῆς ἀδείας τῆς (ἀπόπειρα διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐν λόγῳ δικαστικὸς συνελήφθη ἀμέσω; καὶ ἐφυλακίσθη). Ἡ συνενοχὴ τῶν Ἀρχῶν Ὀδεμησίου εἰς τὴν ἀνατίναξιν τῆς γεφύρας Βαϊνδηρίου περὶ ἧς εἶπον εἰς προηγουμένην ἀνταπόκρισιν, ἡ ἐξακολουθοῦσα πέραν τῆς ζώνης τῆς Ἑλλ. κατοχῆς ὀργάνωσις τῶν συμμορι ῶν εἶναι ἐνδεικτικὰ τῶν ἐλπίδων καὶ τοῦ θράσους τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσεν ἡ μέχρι τοῦδε τηρηθεῖσα πολιτικὴ τῆς ἀναβλητικότητος καὶ τῆς ἀνοχῆς ἐκ μέρους τῆς Συνδιασκέψεως ἀπέναντι τῆς ἠττημένης Τουρκίας.

Ἡ τοιαύτη τῶν νικητῶν στάσις ἔχει βεβαίω; πλείστας ὅσα; τὰς ἀφορμὰ; εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπ' αὐτῶν. Ὁπωσδήποτε μία ταχεῖα ἐνέργεια ἐπιβάλλεται ὅπως προληφθῇ νέος κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀπαιτήσῃ νέας θυσίας εἰ; τὰς μέχρι τοῦδε, τὰς ὁποίας εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἰδιαιτέρω; ἐστοίχισεν ἡ ἐμπόλεμος αὕτη πρὸς τὴν Τουρκίαν ἀνακοχή.

Δύο εὐοίωνα σημεῖα ὡ; πρὸ; τὴν μεταβολὴν τῆς μέχρι τοῦδε τηρηθείσης τακτικῆς ἐκ μέρου; τῶν συμμάχων μα; ἐνεφανίσθησαν ἤδη εἰς τὸν ἄλλω; σκοτεινὸν ὁρίζοντα τῆς Ἀνατολῆς. 1ον Ἡ ἐπιδοθεῖσα παρὰ τῶν ἐν Κων)πόλει Ἁρμοστῶν πρὸς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν διακοίνωσις περὶ διαλύσεω; τῶν συμμορι ῶν ἐντὸ; δέκα ἡμερῶν καὶ 2ον ἡ ἀπὸ ὥρα; εἰς ὥραν ἀναμενομένη Ἀγγλογαλλο-ἑλληνικὴ σύμπραξις εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ τριγώνου Αἰδινίου, ἤτι; ἐχω βασιμωτάτου; λόγου; νὰ πιστεύω ὅτι εἶνοι πλέον προσεχέστατον γεγονό;. Ὁπωσδήποτε τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἡ ἐνεργὸς ἐπέμβασις τῆς νικηφόρου Εὐρώπης εἰς τὴν βάρβαρον Τουρκίαν τοῦ Μουσταφὰ Κεμὰλ καὶ τοῦ Νεοτουρκικοῦ κομιτάτου καθίσταται ἀπὸ ὥρα; εἰς ὥραν μᾶλλον ἐπιβεβλημένη καὶ κατεπείγουσα, μὲ τὴν ὁσονούπω εἰσοδόν μα; εἰς τὸν χειμῶνα. Ἂς ἐλπίζωμεν δὲ ὅτι, ὡ; ἐγένετο ἤδη ἡ ἀπαρχὴ μὲ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀνωτέρω διακοινώσεως μὲ δεκαήμερον προθεσμίαν, θὰ διαταχθῇ ὁσονούπω καὶ ἡ ἀναμενομένη ἀπὸ ἡμέρα; εἰς ἡμέραν προέλασ τῶν στρατευμάτων μα; ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Ἀγγλογαλλικῶν, διὰ νὰ διευθετηθῇ ὁπωσδήποτε τὸ σημερινὸν χάος.

ΑΡΙΕΛ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Εἴχαμε τὰς δύο πρωΐας ἐμφανίσεις τοῦ Μουσικοῦ Θεάτου Μ ρτικα, θιάσου συγκροτημένου κατὰ μὰ Σπυρ.ωτάκ.

Στὸν «Πιπαγάλο» μιὰ πολὺ πισ.ὴ ὀθογραφία τῆ; Σμύρνη;, κ' ὅλο τὰς ἐκδηλώσεις τῆ. Σμυρνεῖ ἡ ζωῆς καὶ στὸν «Πιγ-ὁσμο πόλεμ» τὴν Ἀθη.αϊκὴν αὐτὴν ἐπιθεώρ.ησι, ὁ θιασος, τοὶμοῦμε νὰ ποῦμε πῶς; ἐπὶ παρουσίαση ἀρκετὰ εὐπρόσωπ. Τὶς ἀτέλειες ποῦ παρατηρήθη θησαν δὲν πρέπει νὰ τὰς ἀποδώσ ιυμε στὸ ἀπαιάρε σιο τοῦ θιάσου ἡ σιὸ ἀμελέτητο τῶν ἠθοποιῶν, ἀλλ' εἰς το γεγονὸς ὅτι δὲν καιωνθῶθη ἀόμη πλήρη; ἡ συμφωνία τῶν ἠθοποιῶν μ